

lade mig at knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det gaar ud paa at foretage nogle Forandringer i de Normer, der gjælde for Repartitionen af Udgifterne til Skydsvæsenet paa Færøerne. Vrede Medlemmer, som muligvis ikke ere aldeles paa det Nene med, hvad Skydsudgifter egentlig ere, skal jeg oplyse om, at derved fortaas Befordringsudgifter. Indtil Loven af 17de Marts 1865 om Skydsvæsenet emanerede, kjendte man ikke til Udgifter for det Offentlige i Anledning af Skyds, idet det var et borgerligt Onus, som paahvilede saagodtsom enhver færdsel vognen Mand uden Betaling at foretage Skyds i det Offentliges Interesse. Ved Loven af 1865 skete der Forandring hert, idet det blev bestemt, at Enhver, som i det Offentliges Interesse udsører Skyds, skal derfor have et vist fastsat tagtmæssigt Vederlag. De hertil medgaaende Udgifter skulle, forsaavidt angaar Lagthingsmændenes Skyds- og Lægskyds ved offentlige Forretninger, afholdes af Amtsrepartitionsfonden. Hvad derimod angaar alle andre Skydsudgifter vedrørende det Offentlige, da skulle de afholdes af Skydsassen, der faar Dækning af disse Udgifter ved en Fordeling, som foretages af Lagthinget paa Kommunerne efter disses Folketal. Kommunerne reparere igjen de Udgifter, der falde dem til Last sammen med Udgifterne til Fattigvæsenet og efter de samme Regler. Skydsudgifterne paa Færøerne ere forholdsvis temmelig betydelige. Medens det vistnok her neede er det Almindelige, at Befordringsudgifter, som vedrøre en eller anden offentlig Institution, ere af en underordnet Betydning i Sammenligning med vedkommende Institutions øvrige Udgifter, forholder det sig ikke saaledes paa Færøerne; der spille Befordringsudgifterne en temmelig betydelig Rolle. Dette har en dobbelt Grund, nemlig dels Færøernes store Udstrækning i Forhold til Folketallet, og dels, at Skydsset er temmelig kostbart. Skydsset ster nemlig i Almindelighed ved Vaade, men en Vaadereise fordrer et temmelig betydeligt Apparat af Mandstaf. Til Skyds med Vaad fordres saaledes ordentligvis et Mandstaf af 8—10 Personer. Villigere er Skydsset over Land, men det kan ogsaa efter Omstændighederne være temmelig kostbart, nemlig naar den Rejsende fører større Bagage med sig, idet den bæres paa Ryggen over Fjeldene. Allerede i de nærmeste Aar efter, at Loven af 1865 var udkommen, tilbrøg Skydsudgifternes Størrelse sig almindelig Opmærksomhed deroppe, og disse Udgifter ere stegne meget betydelig i den senere Tid, nemlig efterat Kommunalloven af 28de Februar 1872 er bleven gennemført. Førend denne Lov emanerede, var der ordentligvis kun Tale om offentlig Skyds til Lagthingsmændenes Befordring, til Embedsmændenes Befordring, derunder indbefattet Befordring for Sysselfmændene paa deres Omreiser i Syslerne, og for Valgbestyrrelsen i Anledning af Lagthingsvalg og Folkethingsvalg.

Efterat Kommunalloven er udkommen, er der derimod blevet Tale om en hel Del mere offentlig Skyds, saaledes til Befordring af Medlemmer af de kommunale Forstanderskaber, Sognekommisioner, Skolekommisioner og Valgbestyrrelser for de kommunale Valg. Medens det nemlig herneede, idetmindste saavidt mig bekjendt, er Noget, som tilfalder de enkelte Medlemmer af Sogneraadene at befordre sig selv til Sogneraadsmøderne og deslige, er det anderledes oppe paa Færøerne. Der kan man ikke forlange, at Medlemmerne af de kommunale Forstanderskaber skulle befordre sig selv som Følge af, at Befordringsmidlerne ikke staa til deres egen Raadighed. Naar man skal reise tilføs, behøves en Vaad med et stort Mandstaf; da skal fremmed Mandstaf have, og det kan man naturligvis ikke forlange, at Vedkommende selv skal betale eller forskafe sig. — Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa at dele Skydsudgifterne i to Klasser, nemlig de Skydsudgifter, som vedrøre Færøerne i det Hele, for hvilke den tidligere Regel skal vedblive at gjælde, at de skulle repareres af Lagthinget paa samtlige Kommuner, og de Skydsudgifter, som ere af en kommunal Karakter, som skulle repareres paa Kommunerne i de enkelte Sysler, idet Repartitionen isørigt foretages for begge Klasser af Lagthinget efter Folketallet. Denne Klassifikation er jo en Regel, der synes ganske at følge af sig selv, og i Motiverne er den ogsaa opført som Grund til Lovforslaget, dog, hvad jeg skal gjøre opmærksom paa, mærkelig nok først i anden Række. Der er opført en anden Grund i første Række, nemlig den, at man forventer, at der ved Loven skal bespares betydeligt i Skydsudgifter; dette er vistnok den egentlige Grund til Lovforslagets Fremkomst. Nu kunde det ved første Dietast synes besynderligt, at man skulde kunne opnaa væsentlig Besparelse, enten Repartitionen skete paa den ene eller den anden Maade, men der er dog vistnok Tilfældet. Det har nemlig vist sig, at navnlig Skyds i kommunale Diemed har medført langt større Beføstning, end det egentlig vistnok burde, og end det strengt taget var nødvendigt. En Privatmand, der reise paa Færøerne og har Valget imellem at kunne lægge Veien over Land eller at gjøre Reisen tilføs, vil i Almindelighed, naar han ikke har gode Raad til at reise, vælge at gjøre den noget besværligere Reise tillands over Fjeldene fremfor den langt kostbare, men ganske vist mageligere Reise tilføs. Det har imidlertid vist sig, efter at Medlemmerne af Forstanderskaberne og andre kommunale Autoriteter vare berettigede til at forlange Skyds, at de have, hvad man ikke kan behævre dem, foretrukket, naar de skulle reise paa det Offentliges Vegne, at vælge Befordringen tilføs istedetfor tillands, og naar man saa har henvist til de store Beføstninger, har Svaret naturlig været dette, at disse Udgifter falde paa det Hele, og fordi den Enkelte sparede, vilde der ikke op-